Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26281
Copyright: Admont, Benediktinerstift

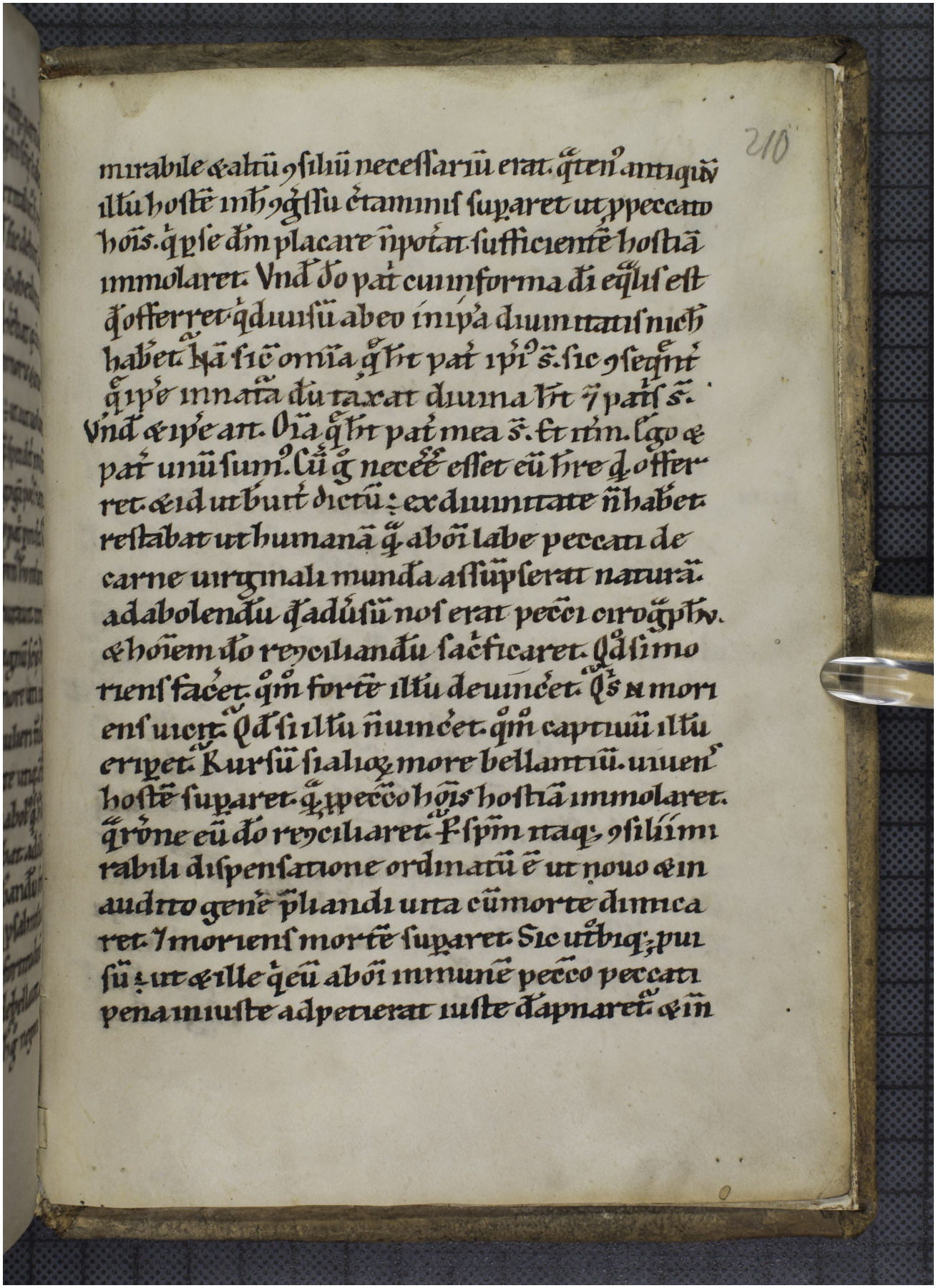

210

mirabile & altū ⁊ siliū necessariū erat. q̄ten̄ antiquū
illū hostē inh ⁊ g̃lsiū ẹtaminis superaret ut ꝓ peccato
hoīs. q̄ ipse dm placare ñ potat sufficientē hostiā
immolaret. Vnd do pat cum in forma di eq̄lis est
q̄ offerret q̄ diuersū a deo in ꝓa diuinitatis nich
habet. Ha sic omia q̄ hr pat ipi s. sic ⁊ seqnt
q̄ ipe innata du taxat diuina hr ⁊ pat s.
Vnd & ipe ait. Oia q̄ hr pat mea s. Et in m. Ego &
pat unū sum. Cū q̄ necē esset eū hre q̄ offer-
ret. & id ut buit dictū: ex diuinitate ñ habet.
restabat ut humanā q̄ a boī labe peccati de
carne uirginali munda assūpserat naturā.
ad abolendū q̄ adūsū nos erat peccī cirog̃phū.
& hoīem do reconciliandū sacificaret. Qd si mo
riens facet. q̄m forte illū deuincet. Qs si mori
ens uicit. Qd si illū ñ uincet. q̄m captiuū illū
eripet. Kursū sialiq̄ more bellantiū. uiuens
hostē superaret. q̄ ꝓ peccto hoīs hostiā immolaret.
q̄ rone eū do reconciliaret. Ꝓ spm itaq; ⁊ silii im-
rabili dispensatione ordinatū ē ut nouo & in
audito genē pliandi uita cū morte dimica
ret. ⁊ moriens mortē superaret. Sic utriq; pu-
sū: ut & ille q̄ eū a boī immunē peccto peccati
pena iniuste adpetierat iuste dapnaret. & in